

R. Harry.

Star

Registered for posting as a periodical
Category B.

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)

Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Subscription to A.E.A. \$12.
(Individual, family, club, federation and pensioner)
Full-time Students \$8

REDAKCIO: "Esperanto", Box 2122T., G.P.O. Melbourne 3001, Australia.

Prezidanto: Prof. R. G. Robertson, 7 Euroka Street, Northbridge, NSW, 2063

Sekretario/Kasisto: S-ro L. V. Scott, 34 Ocean Road, Manly, N.S.W. 2095

A.E.A. Libro-Servo: S-ro T. Elliott, 8 Lone Pine Parade, Matraville, NSW, 2036

N-ro 170 (250)

MELBOURNE

Aprilo-Majo, 1979

MAORIA HUMURO

(De Johano Hamvai, Auckland)

Kiam mia amiko, S-ro H. Koppel, redaktoro de "Aŭstralia Esperantisto", petis min sendi artikolon pri nov-zelanda temo, mi volonte promesis tion fari. Sed mi opiniis: Oni jam sufiĉe multe konigis Nov-Zelandon, ĝian popolon, ĝian tre valoran kaj interesan praologantaron, la maoriojn, iliajn karakteron, vivon, kulturojn, ktp. Kia temo ankoraŭ interesus la internacian legantaron de la gazeto?

Mi konfesas sincere: Mi devis multe cerbumi. Oni jam multon skribis pri la "antaŭeŭropana" maorio, kiu havis eksterordinarajn spiritalajn kapablojn: nekredeblan, profundan pensmanieron, mirindan kapablon je meditado, abstrakta pensado kaj ankaŭ en sia sovaĝa stato tre evoluintan, intelektan kapablon. Krome li posedis altgradan naturan saĝon kaj idealismon kaj mirindege konceptitajn religiozajn imagojn (en sia izoliteco de ĉiuj partoj de la mondo). Kaj inter ĉiuj ĉi, ne laste: akran logikon kaj poezian spiriton. Sed: La enhavoj de iliaj kantoj estas pleje mizeraj, neniam gajhumoraj.

Ni konas kanton, kiu priploras la morton de porko. Ĉi tiu estis tre grava objekto, ĉar ĝi estis la unua, kiun la tribo povis akiri por si. Alia kanto sonis pri poto, kiu rompiĝis. Sed tiu ne estis ordinara poto: ĝi estis kuirilo por serpentoj. En alia kanto la poeto malgaje prikantus sian haŭtmalsanon. Entute: La

enhavo de la maoriaj kantoj povas esti triviala. Sed tre ofte ili prikantus la amon de la tero, naskiĝloko, en la sklaveco la sopiron je la hejmo, kaj naturan fenomenon, ekz. "Tie, trans la maro, jen supren venis la vespera stelo . . . Nun ekripoz vi, ho suno kaj malaperu en la profundo . . . !

La poezio kaj prozo ĉe la maorio ne estis apartaĵoj, ambaŭ kunmiksiĝis kaj fandigis ankaŭ en la interparolado . . .

La saĝon de tiu ĉi naturpopolo provas ankaŭ la granda amaso de ĝiaj proverboj. Ni citu nur kelkajn:

"Se unu loko estas neeltenebla, iru al alia".

"La popoloj malaperas, sed la tero restas".

"La tero kaj la virino estas la du, por kiuj la viro mortas".

"La viro devas sin gardi de du objektoj: De la pinto de la lanco en la batalo kaj de la lango de la virino en la paco".

"Estu kuraga, por ke vi restu viva".

TRANSMARAJ REDAKTOROJ KAJ ELDONISTOJ ATENTU

Bonvole notu ke la adreso, por sendi viajn interŝanĝ-ekzemplerojn kaj librojn por recenzo estas:

"ESPERANTO", Box 2122T,
G.P.O. Melbourne, 3001,
Aŭstralio.

Profundan saĝon deklaras tiu ĉi proverbo: "Ka to he ra, Ka ura he ra"—La suno malleviĝas, la suno levigigas".

Ĉi tiuj supraj notoj servis por montri, ke la maorio estis (kaj estas) ĝenerale serioze — eĉ profunde — pensanta kreaĵo, kies pensmanieron regis la teraj kaj superteraj, por li nesolveblaj enigmoj de la universo.

Post tiu ĉi enkonduko ni iru al nia vojdirekto. Ni volis per la menciitaj konigi la karakteron de la maorio: Ĝi estas serioza, gravema, denaske sprita. Kaj tiuj ĉi ecoj regas lian tutan ekziston. Pro tio, kiam ni intencas prezenti la maorian humuron, ni devas akcenti, ke ni povas doni nur historietojn, okazintaĵojn (ĉu verajn ĉu divenitajn) pri kaj kun la maorioj. Tiuj eroj estas humuraj kaj pravas la maorian (simplan) spriton.

La verkinto de tiu ĉi artikolo devas konfesi, ke li ne konas divenitajn anekdotojn de maorioj, nur por ni, "pakeha" (blankuloj), gajajn historietojn. Sed ankaŭ tiuj ĵetas lumon al la pensmaniero de la primitiva (antaŭa) maorio:

Historia fakto:

Kiam la brita reĝino, Victoria, en la pasinta jarcento nomis sian unuan guberniestron por la nova kolonio Nov-Zelando, la guberniestro kunvokigis ĉiujn maoriajn trib-estrojn kaj sciigis al ili, ke li estas la guberniestro, ĉefa tribestro super ĉiuj triboj. Tiam in maoria ĉefo ekstaris kaj diris: "Bone, vi restu tie ĉi, mi iros en vian landon. Se ili akceptos min tie kiel guberniestron, tiam ankaŭ vi povos resti tie ĉi guberniestro."

Ne kiel humuraĵon, sed kiel interesan ni menciis, ke hundojn jam la unuaj maorioj kunportis kiam ili enmigris "AOTEA-ROA" (LA LANDO DE LA BLANKAJ NUBOJ), antaŭ ĉ. 600 jaroj. Turi, ĉefo inter la unuaj "patruj-okupintoj", donacis mantelon al sia edzino, faritan el hundofeloj. La maoriaj, historiaj legendoj eĉ gardis ankaŭ la nomojn de la ok hundoj, per kies feloj kovris sin la maoria "princino".

Kaj jen kelkaj eroj pri la maoria sprito, kvankam la aŭtoro de tiu ĉi artikolo sincere konfesas, ke li suspektas, ke kelkaj el tiuj ĉi "historietoj" eble estas amikaj mokincitaj, eltrovaĵoj de la "pakeha" (blankulo).

Fanfarono: Hori fanfaronas en la drink-ejo, ke li kaptis grandegan fiŝon, kiu povis esti 9 kg-ojn peza. La drink-kamaradoj aŭskultas lin iom nekredeme. Unu el ili ekparolas: "Ĉu vi scias, kiu mi estas?" "Ne", respondas

Hori. "Mi estas la ĉi-tiea kontrolisto de la fiŝkaptado!" Hori ektimigas, kio okazos nun, sed li tuj rekonsciigas: "Kaj ĉu vi scias, kiu mi estas?" "Ne", respondas la inspektisto. "Mi estas la plej granda mensogulo en tiu ĉi regiono", respondas Hori triumfe.

Maori Sizifo: Tui estis jam delonge senlabora. Fine li ricevis laboron ĉe vojriparado. Sur la veturilvojo li devis rekovri kaj rektigi la tie estiĝintajn truojn. Li faris tion kun goĝo, ĉar li estis bone pagata. Malfrue nokte lia amiko laŭiras la saman vojon kaj li vidas, ke Tui ankaŭ tiam diligente laboras, sed nun kontraŭe: Li eljetas la teron el la truoj, kiujn li dumtage enterigis. "Kion vi faras, Tui", demandas la amiko. "Mi preparas novan laboron al mi por morgaŭ", respondas Tui ridetante.

Bona horloĝo: Henare jam delonge sopiras je bona kaj bela brakhorloĝo. Fine li iras al la horloĝisto. "Jen tre bona horloĝo", diras la horloĝisto, "se oni streĉas ĝin, ĝi funkcias dum unu tuta monato." "Bonege", respondas Henare, "se mi streĉos ĝin, ĝi iros por ĉiam".

Granda risko: En Nov-Zelando la soldatiĝo ne estas deviga. Ĝi havas nur volontulan armeon. Heke renkontas sian amikon kaj sciigas al li la novajon: "Mi anoncis min kaj oni akceptis min al la soldataro." "Nu, kaj kian armilspecon vi elektis?" "Mi volas fariĉi infanteriano", respondas Heke. "Kial vi ne iras al la pilotoj?" "Ho, tion ne! Povas esti, ke la motoro malboniĝas, kiam ni estas supre, kaj tiam la superulo diros: Eliru, maori, kaj plibonigu la motoron!"

Fiereco: Tiki tre fiere promenas sur la strato gvidante grandan, danan hundon. Kontraŭ li venas lia amiko kaj laŭdas la hundon: "Belega hundo! Ĉu ĝi estas bona ratokaptanto?" "Tion mi ankoraŭ ne scias", diras Tiki, "nur tion, ke ĝi terure timas muson".

Ni povas vidi jam el la supre-donitaj ekzemploj, ke malgraŭ sia multcentjara izoliteco de la tuŝomaro, ankaŭ la maorio havas la saman homan karakteron kiel ĉiu popolo en la vasta mondo.

Kiam la unuaj blankaj enmigrintoj klarigis al ili, ke "mi estas franco", "mi estas anglo, skoto" ktp. kaj ili demandis la indiĉenojn, "kio vi estas?", tiuj ankoraŭ ne konante la nacian diferenc-

ojn, respondis "Mi estas maori", kies signifo en ilia lingvo estas "homo".

Kaj nun ni adiaŭas kun ilia bela saluto: Tena koe e hoa! — Hej, vi amiko tie!

AUSTRALIA- =KRONIKO

● **PERTH:** Je 20/2 D-ro Einihovici parolis pri urboj laŭ graveco por Esperanto. Aparte li menciis Varsovon, kie Esperanto naskiĝis: Budapeŝton pro literaturaj gigantoj Kalocsay, Baghy, Szilagy; Vienon pro la Internacia Esperanto-Muzeo. Olive Hunt gvidis ludojn.

Je 6/3 D-ro Einihovici informis pri Esperanto-Literaturo kaj Jack Hawks montris diapozitivojn.

Ges-roj C. Dean plenumis inviton alparoli lernantojn kaj instruistojn de la "Komunuma Lernejo" en "Two Rocks" (26/3). Ili alparolis klason de proks. 30 lernantoj, kiuj atente aŭskultis al la prelego kaj poste faris inteligentajn demandojn.

● **ADELAIDE:** Nia grupo kunvenis je 10/4 kaj 14/5 en la Universitato, sed nur malmultnombro. En majo ni priparolis la monokolekton, kiun S-ro Kanaĉki organizis en Melburno por la viktimoj de la tertremo en Jugoslavio. Krom helpo al la viktimoj tiu agado estis samtempe reklamo por Esperanto.

—R. Felby.

● **MELBOURNE:** La ĝenerala kunveno de la Melburna E-Societo okazis je 12/2. Laŭ la raporto de la aganta kasisto (E. Chick), montriĝis defikto por 1978 de \$7.98, sed la aktivo de la societo estas \$3.791.09. La sekretario raportis malgrandan regreson en la nombro de la membroj. La ĉeestantoj esprimis dankon pro la plurlara bona laboro de jus eksiginta kasisto, John Munro.

Elektiĝis la jena nova estraro: Prez: S-ro S. Kanaĉki; Vic-Prez: S-roj H. Beechey kaj S. Stepanov; Sekretario: S-ro H. Koppel; Kasisto: S-ro Errol Chick; Bibliotekistino: S-ino Fay Koppel.

"Ĉu ni havas neordinarajn kapablojn?", estis la temo de prelego de S-ro H. Beechey (19/2). Semajnon poste, Errol Chick montris diapozitivojn pri vojaĝo tra Centra Aŭstralio.

Bonvena gasto ĉe nia kunveno de 19-a de marto, estis S-ro Peter Varkaŝkas, el Litovujo. Li estas la frato de S-ino B.

Silva (membro de la Oakleigh E-grupo), kies gasto li estas dum mallonga vizito. Kvankam sovetunia ŝtatanino, li ne tre bone parolas ruse, do li havis mutan flugvojan on en la sovetia aeroplano de Moskvo al Singapuro. Sed kiam en Singapuro li ŝanĝis al ALITALIA-aeroplano la sorto prezentis al li S-anon Domenico Spinazze, ĉef-stevardon denove de orantan survoje al Melburno. Kia malgranda mondo!

"Verkisto ne sufiĉe konata", estis la temo de prelego de S-ino F. Koppel (2/4), okaze de la 10-a datreveno de la morto de S-ro L.N.M. Newell. Regula vizitanto ĉe niaj kunvenoj estas nun S-ro Probal Daŝgupto, hindo, kiu nuntempe instruas pri lingvistiko ĉe la Melburna Universitato.

"Jugoslavio dum la milito" estis la temo de interesa prelego de S-ro S. Kanaĉki (9/4). Nia hinda gasto, S-ro P. Daŝgupto, 23/4, rakontis pri sia laboro kiel volontulo por U.E.A., en Rejkjaviko, Roterdamo kaj Nov-Jorko.

Je 16-a de aprilo atingis nin la malgaja novaĵo pri la terura tertremo en Jugoslavio, S-ro S. Kanaĉki, Prezidanto de la Melburna E-Societo, kiu naskiĝis en Jugoslavio, organizis monokolekton inter la esperantistoj, 31 Melburnanoj kaj S-ro J. Matusin (Sydney) kontribuis entute \$234. Tiu donaco estis anoncita, 21/4, pere de la Etna-Radiostacio 3EA. S-ino Emilija Lapenna, la konata jugoslava esperantistino, sendis dankleteron kaj informis ke ŝi anoncos la donacon en la Esperanto-elsendo de Radio Zagreb.

La E-Grupo en antaŭurbo **OAK-LEIGH** havis sian jarkunvenon je 7/2 kaj elektiĝis la jena estraro: Prez: Jack Fallu; Vic-Prez: Eva Reed; Sek: Robert Reed; 2-a Sek: Ivy Fallu; Kas: Ann Hearn.

La grupo nun kunvenas nur ĉiun unuan kaj trian merkredon de la monato, vespere, en la urba biblioteko de Oakleigh. Krome okazas konversaciaj klasoj ĉiun 2-an kaj 4-an merkredon, posttagmeze, en la hejmoj de komitatanoj.

Dufoje la grupo havis la plezuron bonvenigi inter si litovan esperantiston Peter Varkaŝkas, kiu vizitis sian frat-inon, S-inon B. Silva.

La grupo en **MALVERN** elektis novan estraron je 13/2: Prez: Don Pescod; Sekr: Garry Killender; Kas: Beryl Pescod; Bibliotekisto: Barbara Podmore; Group Gvidanto: Adrienne Paling.

Ankaŭ la grupo en **WAYERLEY** havis sian ĝeneralan kunvenon, George

Holding reelektigis Prezidanto, Eva Trainor, Sekretario; Isabel Gale, Kasisto, Jessie Ludgate fariĝis bibliotekistino kaj Don Rogers reprezentas la grupon en la Viktorio Federacio.

● **SYDNEY**, Bill Leah, 5/3, montris filmojn fotitajn en Singapuro kaj Malajzio en la tagoj tuj antaŭ la eniro de la japanoj. Margaret Chaldecott, 12/3, montris lumbildojn kaj broŝurojn de Alice Springs kaj Ayers Rock. Estas vere mirinda lando, sub kies ŝajne seka grundo ekzistas abunda akvo-provizo.

John Matasin, 19/3, parolis pri lingvo, precepte prononcado, prelego kaj la arto de la oratoro. Wre. Chandler, 26/3, parolis pri "Vagante inter la planedoj". Kiel raportisto por fikcia periodaĵo, oni petis lin verki artikolon pri Jupitero. Venkinte problemojn pri ekstertera veturado, li atingis la planedon Jupiteron. Post sufiĉe da tempo tie, li revenis al nia tero kaj survoje vidis kaj priskribis Marson. Kiel li trapasis la barilojn de tempo kaj gravito estas temo tro teknika por ĉi tiu raportistino.

Por la 2-a de aprilo oni sugestis ke ni serĉu ŝercojn por tiu tago, kiu sekvis la "Tagon de la Aprilaj Stultuloj". Per la libro "La Gaja Leganto" (P. Schwerin), kaj ŝercoj de sukcesaj trovintoj, ni ĵus neseriozan vesperon.

La filino de Victor Bourlin anoncis la morton de la patro je la mateno de 9-a de aprilo. Precepte tiuj, kiuj vidis lian "Grimacoj de la Mondo"-n, bedaŭras lian forpason.

Je 23/4 ni bonvenigis 3 vizitantojn. S-ro L. Bernstein el Wellington parolis pri la diferencoj inter sia lando kaj nia. Laŭ li, aŭstralianoj sin vestas laŭ la vetero, sed nov-zelandanoj laŭ stilo. La aliaj vizitantoj, Henry kaj Nina, naskiĝis en Danlando. Ili parolis pri siaj vojaĝoj tra Turkujo, Hindujo, Pakistano, Srilanko kaj Nov-Zelando.

Wre. Chandler, 30/4, montris lumbildojn pri floroj de la Sidneja regiono.

—M. Chaldecott.

● **MANLY**: Je 24/3/1979 okazis speciala renkontiĝo (ĉefe anglalingva), organizita de S-ino Thora Thomas, nia estrarano por publikaj rilatoj. Al Manly venis, el diversaj partoj de la metropolo, esperantistoj, lernantoj kaj vizitantoj, por partopreni la aranĝon, kiu inkluzivis niknikan lunĉon, promenon laŭ la haveno, kaj la jenan programon: komunikantado (P. Ford Lewis akompanis); sin prezentado (ĉ. 35 personoj); magiaj kaj ventroparolado fare de nia lernanto

George Hicks; intervjuoj kun B. Cleminson, E. Matasin, A. Cocking, M. Duncan, kun la celo informi la ĉeestantojn pri la organizo kaj praktika valoro de la Esperanto-movado laŭ niveloj grupa, ŝtata, landa kaj monda. La anoj ŝuldas dankon kaj gratulon al Thora por la sukceso de ŝia bone elpensita aranĝo.

—M. Duncan.

ESPERANTO EN TASMANIO

En aprilo kaj majo, 1979, Ralph Harry, membro de la Honora Patrona Komitato de UEA, deĵoris en la Universitato de Tasmania en Hobarto kiel vizitanta profesoro.

La 23-an de aprilo, S-ro Harry, kune kun S-ro Mac Lefevre, membro de la Tasmania Leĝdona Konsilio, t.e. la supera ĉambro de la Parlamento, prezentis al la Ŝtata Regiona Biblioteko en Launceston, en la norda parto de la insulo, 350 librojn por starigi Esperanto-fakon. La televido intervjuis S-ron Harry, kaj la gazetoj ("Examiner" de Launceston, kaj "Mercury" de Hobarto) eldonis raportojn kun fotoj.

Tiun vesperon, S-ro kaj S-rino Harry estis gastoj de la Esperanto-Klubo de Launceston en la hejmo de Gesinjoroj Lefevre. S-ro Harry raportis pri esperigaj eventoj en la tutmonda E-Movado.

La 2-an de majo, dank'al la iniciato de S-roj Kam Lee kaj Richard Harris, studentoj en la Universitato, kaj kun la helpo de la Delegito de UEA, S-ro Loooris, okazis publika kunveno en la studenta klubbejo. S-ro Harry prelegis pri la temo "Spertoj kun Esperanto"—UN, UNESKO kaj la Diplomatiko. Ĉeestis ĉirkaŭ 20 personoj, inter ili la Vicestro de la Lernejo de Amikoj (Kvakeroj), S-ro Nigel Heyward, kiu informis, ke li intencas lerni Esperanton kaj reenkonduki ĝin en tiun lernejon.

La 9-an de majo S-ro Harry alparolis 100 studentojn pri "Esperanto, Lingvo de Internacia Amikeco". Troviĝis inter la studentoj knabino el Nov-Zelando, Sarah Gemmill, kaj ankaŭ knabo kiuj ambaŭ bone parolis Esperanton. La Lernejestro, S-ro R. W. Grosvenor, kies patro estis entuziasma Esperantisto en Anglujo, konfirmis, ke li bonvenigos planon por la instruado de Esperanto.

● **BRISBANE**: Ĉiulunde la 4 diversnivelaĵoj klasoj daŭras en n'aj klubĉambroj. Ni ricevis inviton de "Griffiths Kultura Asocio" ĉeesti la Jarkunvenon de tiu asocio, ĉe Universitato Griffiths, en majo. Tri anoj de nia klubo ricevis var-

man bonvenon kaj dum elektado Ray Ross estis elektita al la komitato. La ĉefcelo de la asocio estas helpi iel kunligitajn asociojn kaj ĉiuspecajn art-grupojn en la sudo de Brizbano. Sendube ni nun havas pluan ŝancon diskonati Esperanton inter multaj aliaj grupoj, kaj samtempe ricevos helpon se necese, precipe pri reklamado.

Laŭ simila ideo ni ankaŭ starigis rilaton kun "Youth Hostels of Australia". Gastparolanto vizitos en majo nian ĝeneralan kunvenon, kaj reciproke ni ricevis inviton prezenti Esperanton al la ĝenerala kunveno de Y.H.A. Interesa fakto estas, ke miloj da eksterlandanoj jare vizitas la gastejojn de Y.H.A. Sendube tiaj lokoj estos fruktoodonaj por nia internacia lingvo. — Ray Ross.

EL LA FEDERACIOJ

● **KVINSLANDO:** La unua konferenco en 1979 okazis la 5-an kaj 6-an de majo en Brizbano: entute pli ol 40 anoj partoprenis, aŭ sabate aŭ dimanĉe: la plej multaj ĉeestis dum ambaŭ tagoj. La Prezidantino, Doris Sinclair, bonvenigis ĉiujn al la ĝenerala kunveno, sabate, ĉe la kunvenejo, St Albans, Wilston. Bedaŭrinde Sybil Martin, pro malsano de sia edzo devis ekŝiti el la sekretaria/kasista ofico: Doris tutkore dankis al Sybil pro la kvinjara laboro. Bev Allatt nur estas la Sekretario kaj Wanda Stadhams estas la kasisto. Raportojn pri kluboj jene: Brizbano (Trevor Steele); Ipswich (Alec Morrison); Emu Park kaj Rockhampton (Joyce Turner); St. Lucia (Win Greenhalgh); Toowoomba (per letero Jean Lehane); Sunshine Coast (Doris Sinclair). La kunveno decidis aranĝi la 2-an konferencon ĉe la "Palm Breeze" Gastejo en Caloundra, kaj la piknikon, dimanĉe ĉe Stanley Rivero Parko.

Sabatvespere 40 anoj tre ĝuis memservan manĝon. Poste okazis distraĵoj, kiam diversaj eroj kaj komun-kantado tre plaĉis al la geaŭskultantoj kaj al la partoprenantoj. Ĉar pluvigis dimanĉe, ne okazis pikniko, sed 30 anoj ĉeestis la hejmon de Ges-roj Ross, kie ludoj, diskutoj kaj rostfesto finis tre sukcesan konferencon. — Ray Ross

● **NOVA SUDKIMRUJO:** La 32-a konferenco de nia federacio okazis de la 6-a ĝis la 8-a aprilo en la luksa hotelo "California" en Katoomba kaj estis bone organizita de Eve Matasin. Ĉefa diskuto

estis pri la presado de la federacia organo "Telopeo". Ni decidis ne aĉeti novan multobligilon, sed transdoni la laboron al profesia presisto. Sabatvespere ni ĝuis lumbildojn de T. How, muzikon de Les Scott kaj "Kvizon", gviditan de Robbie Robertson.

Dimanĉmatene okazis ekskurso al Sublime Point, Leura kaj al Gordon Falls kaj Echo Point.

● **VIKTORIO:** "Vespero kun la Federacio" estis la moto de la federacia kunveno je la 23-a de februaro. Dek unu membroj kune vespermanĝis en la "Wild Cherry" Restoracio en la urbcentro, kiuj post renkontiĝis kun ses aliaj por viziti la Ĉef-Postoficejon. Du funkciuloj de "Australia Post" gvidis la vizitantojn tra la 4-etaĝa domego, kie milionoj da leteroj kaj pakajoj estis klasifitaj por distribuo tra tuta Aŭstralio kaj transmare.

Por la t.n "Moomba" Festa Semajnfino (10-12/3), la Federacio ricevis inviton je partopreno. En la bela ĝardeno Fitzroy ni erektis standon kun buntaj balonoj, afiŝoj kaj Esperanto-libroj. Centoj da vizitantoj demandis pri Esperanto. Kelkaj neniam aŭdis pri Esperanto, aliaj diris "Ĉu tiu lingvo ankoraŭ ekzistas?". Ĉiuj konsentis ke internacia lingvo estas urĝe necesa. Ni disdonis multajn flugfoliojn, sed laŭ nia scio, neniu el la 4 melburnaj kluboj gajnis novajn lernantojn.

Aŭtobusa ekskurso okazis je 12/5. Pro pluvema vetero, malmultaj partoprenis, kaj la 11 esperantistoj, plus 2 junulinoj, kiuj ekskursis, ne povis marŝi laŭcele, sed ĉiuj ĝuis la veturadon tra la montaro kaj la piknikan lunĉon ĉe Sherbrooke.

If "The Australian Esperantist" arrives incorrectly addressed, or if you should change your address, please supply correct details to our Despatch Officer:
Mr. Jack FALLU
10 Sumersett Avenue,
Oakleigh South, Vic., 3167

"Ĉu vi hodiaŭ vespere intencas iri al la teatro por vidi la virinon kun la fera makzelo."

"Ne! mi restos en la hejmo kaj aŭskultos ŝin tie."

22nd AUSTRALIAN ESPERANTO CONGRESS

Jan. 2-9 — Sydney

This congress will be held at the St. Paul's College of Sydney University. It will again be a "Live-in Congress". Congress members will be accommodated in comfortable one-bed rooms.

Congress Fee: Before 1-7-1979, \$12.00.

After 1-7-1979, \$15.00.

Full Board from lunch 2-1-1980 till breakfast 10-1-1980, \$200.00

As A.E.A. Secretary/Treasurer Les Scott will be away in Switzerland, mail your Congress Fee to the Treasurer, Mrs. E. Matasin, 1 Coorabin Road, Northbridge, 2063. Add at least \$10 for room deposit and a stamped, addressed envelope for your receipt.

First List of Congress Members:

1. Robbie Robertson, Sydney
2. Margaret Robertson, Sydney.
3. John Matasin, Sydney.
4. Eve Matasin, Sydney.
5. Margaret Chaldecott, Sydney
6. Wre. Chandler, Sydney
7. Herbert Koppel, Melbourne
8. Fay Koppel, Melbourne
9. Kevin Smith, Sydney
10. Betty Cleminson, Sydney
11. Ruth Carruthers, Sydney
12. Sam. Ellyard, Canberra
13. Marj. Ellyard, Canberra
14. Volo Guelling, Sydney
15. Ilija Grahovac, Sydney
16. Irene Courtney, Melbourne
17. Katie Wright, Sydney
18. Doris Sinclair, Peachester, Q.
19. Isabel Gale, Melbourne
20. Wal. Lewis, Sydnev
21. Barbara Bennett, Sydney
22. Hertha Mueller, Sydney
23. Norman Collier, Buderim, Q.
24. Winsome Greenhalgh, Brisbane
25. Dr. T. Einihovi, Perth
26. Idyis Einihovi, Perth
27. Eva Trainor, Melbourne
28. Kaethe Schwerin, Sydney

State Distribution: N.S.W., 16; Victoria, 5; Queensland, 3; A.C.T., 2; Western Australia, 2.

POST CONGRESS IN MANLY

The Esperanto Club of Manly will organize the Post-Congress from the 10th to the 14th Jan., 1980, at the 'Hotel Manly'. Accommodation in single bed room will be \$19, in twin-bed room \$12, per person per night (without meals).

Join by mailing \$10 Hotel Deposit to "Esperanto Post-Congress", Box 415 Manly, NSW, 2095.

Clarence Strochnetter, OAM

Nia membro Clarence Strochnetter (Pyengana, Tasmanio), okaze de la Aŭstralia Festotago, estis honorita de la Aŭstralia Registaro, kiu aljuĝis al li la Medalon de la Ordeno de Aŭstralia (OAM). La gazeto "Examiner" (Launceston) detale raportis pri la honoro al Clarence (kun fotografajo) kaj citis, i.a., ankaŭ lian laboron por la Esperanto-movado.

La Aŭstralia Esperanto-Asocio kore gratulas sian eminentan membron pro tiu meritita honoro.

ESPERANTISTINO RICEVIS ALTAN STIPENDION

Philippa Maddern, 26, filino de nia Vic-Prezidanto, S-ro Ivan Maddern (Morwell), ĵus gajnis "Post-diploman Stipendion" por studi la Historion de la 15-a jarcento ĉe la Universitato de Oxford. La t.n. "Senior Hulme Overseas Scholarship" estas aljuĝata al nur unu persono jare en la aŭstralia-novzelandia regiono.

La stipendio havas la valoron de proks. \$20.000 kaj post plenumo de sia 3-jara kurso, F-ino Maddern fariĝos "Doktoro de Filozofio". Philippa, kiu lastjare magistriĝis kaj nuntempe instruas en la "Reĉa Melburna Instituto de Teknologio", forlasos Aŭstralion en septembro.

ELSTARAJ ESPERANTISTOJ MORTIS

EINAR DAHL (1904-1979): Li mortis 17-an de januaro en Uddevalla, Svedio. Ano de la sveda parlamento dum 18 jaroj Lernis Esperanton en 1921 kaj agadis en la landa kaj internacia E-movadoj. Dum pluraj jaroj li sukcesis akiri fortan apogon de svedaj parlamentanoj por la kandidatigo de UEA por la Nobel-Pacpremio. En 1970 li estis distingita per la ora sveda medalo "Pro socia merito".

Pli ol ducent personoj ĉeestis la enterigan ceremonion. Nome de UEA kaj la sveda movado S-ro L. Aalberg parolis kaj metis florkronojn.

F. FAULHABER (1893-1979): Li mortis la 2-an de marto en Oudewater, Nederlando. Li naskiĝis en Amsterdamo en 1893 kaj eklernis Esperanton en 1912. Li estis kunfondinto de la Federacio de Laboristaj Esperantistoj, kies prezidanto li estis de 1927 ĝis 1938. Dum pluraj jaroj li redaktis "Laborista Esperantisto"-n kaj iniciatis en 1934 la studgazeton "La Progresanto". Lia ĉefverko estas la monumenta 340-paĝa nederlandlingva gramatiko "Tra la labirinto de la gramatiko". Krom deko da aliaj libroj li ankaŭ tradukis el la nederlanda lingvo "La nevenkebla ĝeno"-n de Theo Thijssen.

ANDREO CSEH (1895-1979): Li mortis la 9-an de marto en Hago. Li naskiĝis la 12-an de septembro, 1895 en Marošludas, tiutempe en Hungario, nun Ludošul de Mureš, en Rumanio. Li lernis Esperanton en 1910, kiam li estis nur 15-jara gimnaziano. En 1919 li fariĝis pastro kaj en 1920 li ellaboris sian propran, "rektan" kursmetodon, nun konatan "Cseh-Metodo". En 1924 lia episkopo permesis al li sin tute dediĉi al la E-movado. Li fariĝis sekretario de la Internacia Centra Komitato en Genevo. En 1927 li sukcese gvidis aron da seminarioj en Svedio, poste en aliaj skandinaviaj landoj. En 1930 li definitive venis al Nederlando, kie li, kune kun Ges-roj Isbruckero, fondis la Internacian Cseh-Instituton. Li fondis la revuon "La Praktiko", kiun li redaktis dum 30 jaroj.

LA DUA PACIFIKA ESPERANTO-KONGRESO

Post longaj kaj vanaj klopodoj en Japanujo, Koreo kaj Usono, por trovi lokon por okazigi la 2-an Pacifikan Esperanto-Kongreson, ni nun ĝojas raporti ke tiu kongreso okazos en Kanado.

Sub la aŭspicio de la Kanada Esperanto-Asocio, la kongreso okazos en la bela urbo Vancouver (Brita Kolombio), inter la 26-a kaj 29-a de julio, 1980. Je la sama tempo kaj loko okazos la 22-a Kanada E-Kongreso.

Ni esperas ke AIR NEWZEALAND denove estos la oficiala internacia aerkompanio por la kongreso.

La kongreskotizo estas \$10 ĝis la 31-a de dec., 1979, kaj \$20 post tiu dato. La unuaj aliĝoj iam atingis la kongreskomitaton. Sendu vian kotizon al "Vancouver Esperanto Society", Box 2860 M.P.O., Vancouver, B.C., V6B 3X4, Kanado.

Herbert Koppel, Melbourne
(Komitatano)

Fred Wood, Auckland, N.Z.
(Pacifika Sekretario)

64-a Universala Kongreso — Luzern
Ĝis komenco de majo aliĝis 1309 kongresanoj. Ĉefe ili venas el Francio (178), F. R. Germanujo (152), Svislando (144) kaj Nederlando (124) El Aŭstralio la sekvantaj intencas partopreni:

S-ro W. Chandler (Sydney)

S-ino B. Cleminson (Manly)

S-ino B. Hart (Sydney)

S-ino G. Kirkwood (Coffs Harbour)

Ges-roj H. Koppel (Melbourne)

S-ino M. Robertson (Sydney)

Ges-roj M. Ross (Sydney)

S-ino O. Russell (Sydney)

F-ino L. Samblebe (Melbourne)

Ges-roj L. Scott (Sydney)

S-ino A. Spencer (Brisbane)

S-ino D. Threlfall (Perth)

Ĉar la Kongresdomo en Lucerno enhavas grandiozan orgenon, la brita esperantisto David Hill regalos la kongresanaron dum la inaŭguro kaj dum aparta orgenkoncerto.

En la "Int. Somera Universitato" prelegos 11 specialistoj el 9 landoj. I. a. prelegos: Ralph A. Lewin (Usono) pri "La mistera kazo de la verdi-intaj ursoj"; Wim M. A. de Smet (Belgio) pri "La intelekta kapablo de la delfenoj"; Prof. C. Stop-Bowitz (Norvegio) pri "Prizorgado de la idoj ĉe bestoj". Kaj jen kapturna temo: "Konvertilo por konekto al X25-a datenreto", fare de Christian Bertin (Francio).

Por kio ni laboras por traduki dum propran kreativecon ni neglektas la fremdajn florojn zorganime plektas por laŭrojn sur alies kapon buki

Survoje la papavoj petas pluki sed sekajn florojn solaj ni kolektas Por kio ni laboras por traduki dum propran kreativecon ni neglektas

Im'iti povas vere nin eduki sed kiu rican arton intelekta kaj iri ĝis la luno ekprojektas decidas per imito nur kaduki

Por kio ni laboras por traduki
—Frank Dunn

WHO'S WHO IN AUSTRALIAN ESPERANTO

1. Professor Robert George (Robby) Robertson, M.A. (Oxon). M.E. (N.S.W.)

Born in Penrith — a small town in Northern England. Mother was a school-teacher and county hockey player. Father was a Scottish cabinet maker — a dedicated Christian pacifist who maintained his ideals to his own detriment. Hence the three chief traits of "Robby" — athleticism, idealism and love of learning.

As a boy, "Robby" had two handicaps; he earned unpopularity by (nearly) always being top of the class and he had the habit of asking, "Why?" — why the floggings, the barbarous discipline and the discrepancy between principle and practice. He didn't even understand how the compulsory sport on the playing fields of Eton had won the Battle of Waterloo.

"Robby" had little difficulty when (as man) he learnt Esperanto, and no wonder. As a child, he was trilingual — in Scotch, Cumbrian (Ba goom, choom,) and Provincial English. As a youth, he superseded these with a genteel middle class accent and later, no doubt, used the Oxford accent" when the occasion demanded. He also learned French, German and Latin.

Having been brought up on a diet of "books, books and more books". Robby turned to philosophy and devoured the works of Bertrand Russell which "liberated" him from many of the religious beliefs he had been taught but had not accepted. He preferred "doing" to dogma!

Robby's not too happy schooling — but, not, of course, his learning — culminated in his winning a scholarship to Oxford University, where he was lodged in a dwelling of medieval splendour and medieval discomfort. There he studied mathematics for the first year, but in second year transferred to the, then, very small Faculty of Engineering. He also joined the Jujitsu Club. To gain practical engineering experience he "signed on" as a supernumerary on a Cunard liner for the holidays. He also worked in an aeroplane factory where an

appalling discovery carried his education one stage further. Even in the critical pre-war years, "workers" didn't work! They played cards in unfinished fuse-lages.

On graduation, he was employed designing power station machinery in Newcastle-upon-Tyne, where he met, wooed and married blue-eyed, black haired Scottish born Margaret — who, in due course bore him two daughters and a son. During the course of 24 months, the newly married pair lived at 23 different addresses.

For the first, and almost the only time, Robby failed a test in 1942. He had volunteered for the R.A.F. but his eyesight failed to meet requirements, so he was sent to the Navy where his hobby of gliding (60 secs' flying time at this stage) and his specialised knowledge gave him rapid promotion in the fleet air arm, to Lieutenant Air Engineer. By the age of 23, he was in charge of 800 engineering ratings. Transferred to a special helicopter unit, Robby experienced the frustration of watching inefficient helicopters sitting on the airfield whilst flying bombs and rockets were falling on London.

To our ineffable advantage, Robbie was sent to Australia as a staff engineer officer, based in Sydney, where he enjoyed life so much in the wilds of Kirribilli that he was determined to settle here if the opportunity ever came. The war ended, he was sent to New Guinea to report on corrosion problems in aircraft. However, since the average life of a naval warplane was 15 hours, there were no problems. Most of the aircraft they had assembled in Sydney were "ditched" off Sydney Heads and then Robby was free to go home. And go "home" he did, for there were no employment opportunities for an aircraft engineer specialist in helicopters and autogyros in Australia.

(To be concluded next issue.)